

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (Ίωάν. κ' 19-31)
(12η Μαΐου 2013)

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Λόγος εις τό: «Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον»

Βυθισμένοι σὲ θλίψη μεγάλη καὶ κυριευμένοι ἀπὸ φόβο ὑπέρμετρο βρίσκονται οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεώς του. Σιωπηλοὶ παραμένουν στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ μ' ὅλες ἐκεῖνες τὶς σκηνὲς τῆς Παρασκευῆς νὰ ἐπανέρχονται στὴ θύμησή τους καὶ νὰ κρατοῦν ἀδιάπτωτο τὸν πόνο καὶ τὸν φόβο στὶς καρδιές τους. Καὶ ξαφνικὰ καὶ ἀπρόσμενα βλέπουν γεμάτοι ἔκπληξη τὸν ἀναστάντα Κύριο νὰ εἰσέρχεται «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» καὶ στρεφόμενος πρὸς αὐτοὺς νὰ τοὺς λέει: «εἰρήνη ὑμῖν». Καὶ ἦταν αὐτὴ ἡ θεὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγαπημένου τους Χριστοῦ, ἦταν τὸ ἄκουσμα τῆς γλυκείας φωνῆς Του ποὺ μετέτρεψε μονομιᾶς τὴν ἀπογοήτευση, τὴ θλίψη καὶ τὸν φόβο σὲ ἀπέραντη χαρὰ μέσα τους! Κι ἔπρεπε νὰ περάσουν ὀκτῶ ἡμέρες γιὰ νὰ πεισθεῖ καὶ ὁ Θωμᾶς βλέποντας πλέον καὶ ὁ ἴδιος τὸν Κύριο νὰ τοῦ λέει: Ἔλα, Θωμᾶ, φέρε ἐδῶ τὸ δάκτυλό σου καὶ ψηλάφησε τὰ χέρια μου, καὶ φέρε τὸ χέρι σου στὴν πλευρά μου «καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός».

Ἐλᾶτε λοιπὸν σήμερα νὰ παρατηρήσουμε αὐτὴν τὴ μεγάλη ἀλλαγὴ στοὺς μαθητὲς. Τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴ δυσπιστία στὴ μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως.

* * *

Δὲν ἦταν μόνο ὁ Θωμᾶς ποὺ ἔδειξε δυσπιστία στὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ὅλοι οἱ μαθητὲς τὸ ἴδιο αἰσθάνονταν μέχρι νὰ δοῦν οἱ ἴδιοι τὸν ἀναστάντα Κύριο. Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα τῆς «μῆρας τῶν σαββάτων» ἦταν κλειδωμένοι στὸ ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ περίτρομοι καὶ καταπτοημένοι ὄχι μόνο «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων» ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν προσωπικό τους συγκλονισμό μπροστὰ στὴ θεὰ τοῦ τόσο ἐπώδυνου θανάτου τοῦ διδασκάλου τους. Ὅλες τους οἱ ἐλπίδες ἔσβησαν στὴ θεὰ τοῦ Σταυροῦ Του. Καὶ ἡ πίστη τους στὸν Μεσσία Χριστὸ συνετρίβη ἄδοξα ἐντὸς τους ὅταν Τὸν ἀντίκρισαν σταυρωμένο καὶ νεκρό.

Δὲν μποροῦσαν σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση νὰ πιστέψουν στὰ λόγια τῶν μυροφόρων γυναικῶν. «Ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς» (Λουκ. κδ' 11). Δὲν ἔδειχναν ἐμπιστοσύνη στὰ λόγια τους γιὰτὶ τοὺς φαίνονταν σὰν γυναικεῖες

φλυαρίες. Ἦθελαν νὰ δοῦν οἱ ἴδιοι μὲ τὰ μάτια τους τὸν Χριστό. Νὰ γίνουν αὐτόπτες μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεώς του. Ἀκριβῶς τὴν ἴδια στάση τηρεῖ καὶ ὁ Θωμᾶς. Μελαγχολικός, δύσπιστος, βυθισμένος στὶς ἀπαιδιόδοξες σκέψεις του, ἀρνεῖται νὰ πιστέψει, ἐὰν δὲν δεῖ μὲ τὰ μάτια του καὶ δὲν ψηλαφήσει μὲ τὰ χέρια του. Ζητοῦσε πειστήρια τοῦ θαύματος. Ἀποδείξεις τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ψυχικὴ ταλαιπωρία καὶ τὸ μαρτύριο κράτησε γιὰ τὸν Θωμᾶ μιὰ ὀλόκληρη ἐβδομάδα.

* * *

Κι' ὅμως οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου μετατράπηκαν ἀμέσως σὲ ἀπτόητους κήρυκες τῆς Ἀναστάσεώς του. Καὶ αὐτὸ γιὰ τὸ συγκλονίστηκαν μπροστὰ στὶς ἀλλεπάλληλες καὶ διαδοχικὲς ἐμφανίσεις ποὺ ἔκανε ἐνώπιόν τους ὁ Κύριος γιὰ νὰ τοὺς στηρίξει καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσει γιὰ τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεώς του.

Ἐμφανίζεται στοὺς δύσπιστους μαθητὲς του «ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις» (Πράξ. α' 3) γιὰ σαράντα ἡμέρες. Εἰσέρχεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Διατηρεῖ ἐπάνω Του τὰ σημάδια τοῦ πάθους Του. Ζητᾷ νὰ ψηλαφηθεῖ. Ὅδοιπορεῖ μαζί τους. Συζητᾷ καὶ τρώει μαζί τους. Ἐμφανίζεται ἐπανειλημμένα ὄχι μόνο στοὺς ἔντεκα ἀλλὰ καὶ σὲ ὁμάδα μαθητῶν του περισσοτέρων ἀπὸ πεντακοσίους! Γιὰ νὰ δώσει πειστήρια τῆς Ἀναστάσεώς του σὲ μεγαλύτερο ἀριθμὸ μαρτύρων ὥστε αὐτὴ νὰ μὴν ἐπιδέχεται καμμία ἀμφισβήτηση.

Ἐπρεπε οἱ μαθητὲς του νὰ εἶναι ἀπολύτως πεπεισμένοι γιὰ νὰ βεβαιώνουν τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεώς του καὶ μὲ χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸ νὰ τὸ διαλαλοῦν. «Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον» νὰ ὁμολογοῦν καὶ «οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἅ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν.» (Πράξ. δ' 20). Δὲν μπορούμε νὰ μὴ διαλαλοῦμε παντοῦ γύρω αὐτὰ ποὺ οἱ ἴδιοι εἶδαμε.

«Ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως» (Λουκ. κδ' 34).

Αὐτὸ ἦταν καὶ εἶναι τὸ κεντρικότερο σημεῖο στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπάνω σ' αὐτὸ στηρίζεται ὀλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα τῆς πίστεώς μας. Διότι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀτράνταχτη ἀπόδειξη τῆς θεότητός του καὶ προϋπόθεση τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως.

Οἱ Ἀπόστολοι λοιπὸν καὶ οἱ ἄλλοι μαθητὲς μὲ ἀπόλυτη βεβαιότητα διακήρυξαν στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως ἀκόμη καὶ ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦσαν νὰ τοὺς συντρίψουν. Καὶ αὐτὴ τους ἡ μαρτυρία ἔχει καθοριστικὴ βαρύτητα, διότι προηγήθηκε ὅπως εἶδαμε σ' ὅλους τὸ στάδιο τῆς δυσπιστίας. Γι' αὐτὸ καὶ μὲ τὴ βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως ἔχυσαν κατόπιν τὸ αἷμα τους μετὰ ἀπὸ διωγμοὺς καὶ βασανιστήρια ὄχι μόνον αὐτοὶ ἀλλὰ καὶ ἑκατομμύρια μάρτυρες. Μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας μὲ τὸν λόγο τους, τὴ ζωὴ τους καὶ τὸ αἷμα τους.

* * *

Ἀδελφοί,

μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως καλούμαστε νὰ γίνουμε ὅλοι μας. Νὰ ζοῦμε καὶ νὰ μαρτυροῦμε τὴν Ἀνάσταση ὄχι μόνο ὡς ἱστορικὸ γεγονός, ἀλλὰ κυρίως ὡς πνευματικὴ ἐμπειρία μιᾶς νέας ἀναστημένης ζωῆς καὶ νὰ διαλαλοῦμε ἔτσι τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» μὲ τὸ λόγο μας μὰ πιὸ πολὺ μὲ τὴ ζωὴ μας.

π. Μ.Τ.

[dkpdf-button]